

tes partes dividatur, nec satis quid ad quamlibet pertineat, explicetur: de eo aliquid breviter hic dicendum, & Idea quædam Medicinæ constituendæ ob oculos ponenda est.

Cum in omni arte subjectum, in quo operatio fieri debet, cognitum artifici, quantum satis est, esse debet, nullusq; artifex in materiam, cuius naturam planè ignorat, formam aliquam introducere possit: etiam Medico anticipata subjecti sui, hoc est, corporis humani, notitia necessaria est. Primo itaq; loco corpus humanum ipsiusq; partes omnes simpliciter, absq; temperaturarum & functionum consideratione explicari debent: quod rectissime per descriptionem ex Anatomie petitam fieri potest. Deinde cum omnes artes à notione Finis incipiunt, & prima in omnibus disciplinis practicis de Fine instituatur deliberatio: post subjecti cognitionem primo loco de sanitate dicendum est. Quæ cùm in naturali constitutione, naturalium operacionum causa, consistat, atq; hæc præcipue in Temperamento sita sit, primo loco naturalis totius omniumq; corporis partium temperies expli-canda, item omnes actiones & officia corporis enumeranda sunt.

Φυσιολογική. Atq; his & hoc modo prima pars Medicinæ, Φυσιολογικὴ dicta, absolutur, in qua de corpore humano agitur duabus de causis: primò cum sit subjectum, in quo sanitatem Me-

dicus efficit: secundò ratione finis, qui est sanitas, de qua Medicus non solum hoc teneat, & sciat necesse est, eam amitti & recuperari posse, sed etiam quid sit, & in quibus consistat, cognitum perspectumq; habeat. Ex quibus patet, Finem hujus partis internum & proprium esse, corpus humanum, & omnia, quæ ad sanitatem necessaria sunt, cognoscere. Externum autem esse, ut inde vitalis Indicatio petatur.

Cum autem sanitati opponatur morbus, idemq; sit morbum depellere & sanitatem restituere: secundo loco de morbi natura, differentiis, caussis, ejus effectibus, symptomatis dicendum est. Atq; hæc pars παθολογικὴ dicta, quæ res omnes παρεταιρε naturam, quæ hominis sanitatem & actiones lacerare & labefactare possunt, explicat; qui proprius & internus ejus finis est. Externus vero ejus Finis est, ut inde Methodus Θεραπευτικὴ Indicationes Curativas; Methodus verò προφυλακτικὴ præservatorias petat.

Cum post cogitationem de Fine, altera deliberatio sit de medijs, quibus ad finem pervenitur, recta ad Methodum suendæ sanitatis, & Methodum medendi accedendum esset, nisi prius inferenda esset pars σημειωτικὴ. Cum enim, ut est apud Aristotelem, i. Metaphys. c. 1. actiones omnes & generationes circa singularia sint, neq; hominem, nisi per accidens, sanet Medicus, sed Petrum aut Paulum, aut alium quempiam